

Tù Suối Máu

Bùi Quốc Hùng

Bối cảnh.

Tính từ ngày 26/6/1975 là ngày cuối cùng các sĩ quan cấp úy thuộc Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (QLVNCH) bị cưỡng bách vô các trại tù tập trung của cộng sản được trí trá dưới mỹ từ “trại cải tạo” đến Lễ Giáng Sinh 24/12/1978, vừa đúng 3 năm 6 tháng. Trong 3 năm 6 tháng ấy, tất cả quân, dân, cán chánh phụng sự Việt Nam Cộng Hòa đã bị bọn Bắc cộng giam cầm, tra thù, giết hại, làm nhục, đày đọa khổ sai trong hàng trăm các trại tầy nã được thiết lập suốt từ miền Việt Bắc giáp biên giới Việt-Trung đến tận mũi Cà Mau miền Nam. Tất cả những chiến sĩ VNCH đang bị giam giữ đã hoàn toàn bị thế giới tự do quay mặt, bỏ rơi âm thầm trong quên lãng.

Những chiến sĩ bị tù đày vì đã hiến thân chiến đấu dưới quốc kỳ quốc gia Việt Nam và dưới bóng quân kỳ QLVNCH cho lý tưởng tự do, cho một miền Nam tự do, và trong một ý nghĩa cao cả: những chiến sĩ QLVNCH đã thật sự chiến đấu cho toàn thể Thế Giới Tự Do để ngăn chặn “Làn Sóng Đỏ” của chủ nghĩa cộng sản thế giới, giờ đây họ đã “mất tất cả.” Quá khứ đã qua. Hiện tại bế tắc. Tương lai vô định.

Những chiến sĩ QLVNCH bị giam hãm trong ngục tù hoàn toàn trắng tay: không còn tập thể quân đội, không còn quốc gia, không còn chính phủ, không còn quốc gia bạn, đồng minh; không còn ai bảo vệ, che chở và bênh vực, và nhất là không còn kẻ cả được bảo vệ bởi công ước Genève về tù, hàng binh.

Những chiến sĩ QLVNCH trong các trại tầy nã man rợ của cộng sản Việt Nam chỉ còn gần nhất là các chiến hữu cùng trong cảnh ngộ lao tù ở trong trại tù nhỏ và gia đình thân yêu của mình ở trong nhà tù lớn được gọi là Nhà Nước Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Có chăng, có một “Người” duy nhất còn nhớ đến, không hề lãng quên là Bà Thatcher, thủ tướng Anh Quốc. Báo chí thuật lại sau khi Bà Thatcher lên làm Thủ Tướng, trong một cuộc phỏng vấn, Bà Thủ Tướng “Thép” đã trả lời các phóng viên rằng Thế Giới Tự Do phải có nghĩa vụ đối với các chiến sĩ đã chiến đấu cho Thế Giới Tự Do. Đó là các chiến sĩ VNCH đang còn bị giam cầm trong các trại tập trung của CSVN, và Bà đã đòi phải thả tất cả những người bị giam giữ trong các trại tập trung.

Từ bài báo này, tên bồi bút Thành Tín đã viết một bài đả kích Bà Thủ Tướng Thatcher với lời lẽ hận thù và miệt thị toàn thể chiến sĩ VNCH đang bị giam cầm khi đặt bút viết “... *Thả làm sao được khi bọn chúng chưa thuần tính người,*” - người viết nhấn mạnh. Trong bối cảnh đó, cuộc nổi dậy của những chiến sĩ VNCH bị tù đày tại trại tù Suối Máu trong đêm Giáng sinh 1978 là một sự tranh đấu bất bạo động nhưng đầy hiểm nguy có thể đưa đến những hậu quả không lường được.

(*) - Tác giả đánh số sai nhưng căn nhà, vì anh ta đi từ ngoài cổng.

(**) - Tên trung tá công an Đào Lượng ...

(***) - Đúng là ngày 16 tháng 10 năm 1978.

Không phải chỉ riêng T5 từ Hóc Môn chuyển về, mà là T1 L1 ..

(****) - Còn một chi tiết quan trọng này nữa mà tác giả quên không nói; đó là có vài chiến xa, M113 chạy vòng ngoài hàng rào doanh trại tù ... Không rõ có phải đề uy hiếp tinh thần các anh em tù nhân hay không !

- Sự việc này, sau khi ra tù có nghe thân nhân kể lại bản tin là đài BBC cũng có loan tin vụ nổi dậy này ...

Trại Tù Suối Máu Tân Hiệp

Trại Tù Suối Máu (tên do anh em tù gọi) chính là Trại Cải Tạo Tân Hiệp, ở Biên Hòa. Anh em tù thường gọi là Trại Suối Máu để nhắc nhở một chiến tích của một đơn vị thuộc Sư Đoàn Cọc Biển TQLC Việt Nam đã đánh tan tành một đơn vị cộng quân tại đây trong thời gian Tết Mậu Thân 1968. Theo lời dân chúng địa phương kể lại, máu địch chảy như suối nên có tên là Suối Máu. Dù bọn cai tù cộng sản cấm không được gọi là Trại Suối Máu nhưng anh em tù vẫn gọi như thế.

Trại Suối Máu là một liên trại, có 5 trại, mỗi trại là một K, đánh số từ K1 đến K5 do một Thiếu Tá Công An tên Đào Lượng, gốc miền Trung, là Trưởng Trại.

K1 SUỐI MÁU

K1 là một khu đất vuông vức có hàng rào kẽm gai dày và kiên cố. Từ cổng vào, phía bên trái ta gặp một ngôi nhà lớn dùng làm hội trường; kế đến là lò bánh mì và dãy nhà bếp. Phía bên phải là một giếng nước, lui vào trong một khoảng là một nhà ngang cửa trông thẳng ra sân trại, cũng là nơi anh em dùng làm sân chơi bóng chuyền. Vào sâu hơn là ba dãy nhà vách ván, mái tôn, cách nhau đều đặn, mỗi dãy 6 nhà, tổng cộng là 18 nhà nhốt tù. Dãy nhà đầu tiên *từ trái sang phải* (*) đánh số từ 1- 6, dãy nhà thứ hai từ 7-12 và dãy nhà ba từ 13-18. Mỗi nhà có hai cửa ra vào chính một phía trước và một phía sau. Mỗi nhà giam giữ khoảng trên dưới 50 anh em. Như vậy toàn K1 khoảng chừng gần 1000 anh em. Các K kia số lượng anh em cũng tương tự. Sau dãy nhà ba là một sân sau rộng chạy suốt từ nhà 13 đến nhà 18, anh em dùng làm sân đá bóng mỗi buổi chiều. Sân hơn một chút chệch về nửa sân bên phải (trông ra phía trước) là dãy nhà cầu xây nổi mà anh em mĩa mai gọi là “lăng bác”. Phía sau “lăng bác” và suốt chiều ngang K1 là K5, bên trái là K2. Rồi K3 và K4. Có một con đường vòng đai chạy chung quanh khuôn viên trại để bọn CA coi trại đi tuần bất kể ngày, đêm. Hàng ngày, anh em thường đi bách bộ sớm, chiều trên con đường vòng đai này.

(***) Vào khoảng tháng mười năm 1978, một bộ phận khá đông anh em chúng tôi chuyển từ T5 Học Môn về Suối Máu. Đây là đợt chuyển trại cuối cùng của chúng tôi do bọn bộ đội (bò xanh) quản lý. Về đến Suối Máu khoảng hơn một tháng thì được thăm nuôi. Ngay sau đó, bọn bò xanh phải qua chiến trường Campuchia nên bàn giao trại tù cho bọn công an (bò vàng).

Trường K1 là viên Trung Úy Công An tên Quỳnh, nói giọng Bắc. Tên Quỳnh khoảng trên dưới 40, người tầm thước, răng hơi “mái tây hiền,” tứ thời mặc một áo chemise trắng ngắn tay, một chiếc quần kaki dài vàng, chân đi đôi sandal nhựa vàng, thắt lưng da nâu, bên hông đeo một khẩu K54 và đội nón cối vàng, trông y có vẻ văn minh hơn những tên bò vàng khác. Mỗi khi tên Quỳnh vào trại, thường có một tiểu đội bò vàng súng trường CKC bóng đỏ, gắn lưỡi lê đi theo hộ tống.

Vì mới bàn giao, có lẽ còn quá mới mẻ nên quan hệ giữa anh em tù và bọn coi tù cầm chừng, thăm dò lẫn nhau. Ngoài việc điếm danh hàng ngày, lấy thực phẩm, chưa có dấu hiệu sinh hoạt nào khác. Ở trong trại, anh em chúng tôi bắt đầu thành lập Ban Đại Diện gồm các anh ở các quân binh chủng và một Ban Hành Động nhằm mục đích sẵn sàng đáp ứng những tình cảnh bất ngờ và đặc biệt là bảo vệ lẫn nhau. Cũng trong hoàn cảnh không thể để cho những ai vì lý do nào đó cam tâm phản bội lại anh em nên chẳng bao lâu sau khi bò vàng quản lý trại, Ban Hành Động K1 đã có một đợt trừng phạt “ăng ten” dữ dội, nhờ đó chặn đứng hẳn những râu ria trong sinh hoạt thường ngày.

Đêm Noel 24/12/1978

Thấm thoát lại một mùa Giáng Sinh đến với nhân loại, và đây là Lễ Giáng Sinh lần thứ tư trong lao tù của chúng tôi. Theo quy định của trại từ bò xanh đến bò vàng, chúng cấm chỉ tuyệt đối mọi lễ nghi tôn giáo, nhưng anh em có đạo vẫn tùy theo hoàn cảnh tổ chức lễ Noel trong tù. Hôm nay, mọi sinh hoạt trong trại trong ngày vẫn bình thường. Từ buổi chiều một số anh đã bắt tay thực hiện một hang đá đã chiến đơn giản bằng giấy vò bao ciment bôi nhò nhồi đen với những nếp nhún khi sắp xếp xen kẽ, chồng chất lên nhau trông không khác gì hang đá thật ngoài đời. Hang đá khá lớn, cao khoảng hơn một mét rưỡi, dựa vào chính giữa vách nhà 15. Cho đến sẩm tối thì công tác thiết trí hang đá hoàn tất. Một bóng đèn điện tròn 40 watt duy nhất treo trên phần cao chính giữa bên trong nhà 15 được kéo giây luôn ra ngoài, đặt vào trong hang đá.

Tôi là người ngoại đạo, nhưng tôi rất thích đi nhà thờ và dự Lễ Noel với các bạn thuở còn là học trò. Khi thì đi lễ nhà thờ Tây Ninh với cô bạn học Tuyết Mai, khi thì đi dự Lễ Noel với các bạn Bùi Văn Chiến, Thiều Tá LLĐB/BĐQ; Phạm Văn Diên, HQ Đại úy; Thành, Lương, Mùi ... ở nhà thờ của Cha Dụ trên trại định cư Tầm Long, Trảng Lớn, Tây Ninh. Vì thế, tôi ở nhà 17 nhưng cứ lần quần bên cạnh các anh làm hang đá và thăm phục các anh tài hoa, khéo tay đã sáng tạo ra một hang đá thật đẹp và thanh thoát dù chỉ bằng một ít giấy vò bao ciment.

Công tác thiết trí hang đá với các mẫu tượng nhỏ của Chúa Hải Đông, Ba Vua, Máng Cỏ đặt bên trong xong thì trời cũng đã tối. Các anh em không có đạo thì sinh hoạt bình thường, đi dạo bộ hay ở trong nhà. Các anh em có đạo bắt đầu mang ghế cá nhân đến nơi hành lễ. Vì hang đá lập chính giữa bên vách nhà 15 nên các anh em xếp ghế ngồi hai bên đường đi giữa nhà 15 và nhà 16, mặt hướng thẳng ra cổng trại, xuyên suốt qua các nhà 9 và 10 dãy 2 và nhà 3 và 4 dãy 1.

Buổi Lễ bắt đầu khoảng 10 giờ đêm với ước chừng trên 5 chục anh em tham dự. Tôi đứng ngay sau lưng các anh, nhưng ở phía khoảng trống phía sân sau giữa hai nhà 15 và nhà 16 xem các anh làm lễ và nghe các anh đọc kinh. Thành linh, từ hướng sau nhà 13 bên trái ào đến toán bò vàng đi tuần. Theo như thông lệ, tên Trung Úy Quỳnh, Trưởng K1 đi đầu, theo sau là một tiểu đội 10 tên bò vàng, súng CKC cầm tay có gắn lưới lê ập tới. Rất nhanh, toán bò vàng quẹo trái đi vào nơi anh em đang làm lễ. Tên Quỳnh la lên:

- Ai cho các anh tụ họp làm lễ. Giải tán ! Giải tán ! Giải tán ngay!

Anh em chưa kịp ra khỏi con đường giữa hai nhà thì toán bò vàng đi tuần đã rút thật nhanh qua hai nhà 9 -10 và 3 - 4 ra ngoài trại mà không có điều gì xảy ra. Một số nhỏ vài anh trở vô nhà của mình, phần còn lại, các anh tiếp tục cuộc lễ đang dở dang. Không ngờ, khoảng nửa giờ sau, tên Quỳnh lại dẫn toán bò vàng đi tuần trở vào lần thứ nhì. Đi như chạy, bọn chúng ập vô nơi anh em đang làm lễ. Tên Quỳnh la lên :

- Tại sao không giải tán? Tại sao không giải tán? Bắt lấy nó!

Các anh dạt ra hai bên đi nhanh về phía trước, bọn vệ binh xô đẩy, nổ súng và chụp một vài anh lôi đi. Ngay khi tiếng súng nổ “đoàng, đoàng, đoàng” tôi nghe có tiếng hét:

- Giết nó!

cùng tiếng chân chạy sầm sập đằng sau lưng. Tôi liên tưởng đến đồ máu.

Nói thì lâu nhưng diễn biến thì chỉ trong tích tắc, một số anh em bên K5 đã vượt qua hàng rào kẽm gai để qua bên này với chúng tôi. Nhưng cũng rất nhanh, toán bò vàng bắt theo mấy anh đã ra khỏi cổng trại rồi khóa chặt cổng lại. Ngay sau đó, được biết có ba anh đã bị bọn chúng bắt ra ngoài trại là các anh Rĩnh, Hoàng và Bé. Một số anh em vô nhà chuẩn bị đi ngủ, nhưng các anh trong Ban Hành Động quyết định biểu tình bất bạo động trong trại để đòi bọn bò vàng phải trả ba anh bị chúng bắt vô trại. Một lệnh được đưa ra ngay lập tức và được thực hiện ngay là một toán các anh đi từng nhà yêu cầu tất cả các anh em ở trong nhà còn thức hay ngủ, dù bình cũng phải ra sân chơi bóng chuyền tập họp. Khi cuộc tập họp đã đầy đủ, toàn thể 18 nhà bỏ trống,

Ban Hành Động bắt loa tay la lên yêu cầu trả ba anh em bị bắt vào trại. Trung Úy Nguyễn Năng Hồ, nhà 7 dùng giấy làm loa kêu trả người vô trại. Phía ngoài trại, bọn bò vàng dùng loa trả lời: “Nhà cầm quyền trại yêu cầu các anh em giải tán. Ai về nhà nấy. Ngày mai trại sẽ thả các anh bị bắt.” Anh đại diện nói vọng ra trả lời: “Chúng tôi chỉ giải tán khi ba anh em chúng tôi được trả vô trại.” Lời qua tiếng lại không bên nào chịu bên nào. Ba lần bọn chúng yêu cầu chúng tôi giải tán, ba lần chúng tôi yêu cầu thả anh em chúng tôi bị bắt trở vô trại. Lúc đó vào khoảng 11 giờ đêm Giáng Sinh.

Tình hình căng thẳng lên, phía ngoài trại cách một mặt đường là doanh trại đóng quân và nhà làm việc của bọn bò vàng. Bọn chúng la hét, rồi nhảy xuống giao thông hào và hổ chiến đấu cá nhân dọc theo bên đường. Tiếng súng lên đạn nghe rõ mồn mồn. Các loại súng chĩa thẳng vô chúng tôi trong trại. Có tiếng di chuyển âm ì của chiến xa từ xa vọng lại và các đơn vị địa phương và cơ động được điều động tới. Chúng tôi không nao núng, chờ đợi những diễn tiến kế tiếp xảy đến, kể cả có thể phải chịu cuộc tắm máu của bọn CA coi tù và bộ đội CS chính quy và địa phương trong đêm nay.

Rồi thì sương đêm bắt đầu thấm lạnh, trong không gian u tịch của trại tù K1 Suối Máu, Khu Tân Hiệp, Biên Hòa, một ai đó trong anh em chúng tôi, trong cảnh khốn cùng tù đầy khởi sự hát lên bản nhạc Giáng Sinh quen thuộc “Đêm đông lạnh lẽo” của Hải Linh. Tiếng hát trầm ấm cất lên

“Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời. Chúa sinh ra đời. Nằm trong hang đá nơi máng lừa.”

Một số anh em cùng hát theo

“Trong hang Belem ánh sáng tỏa lan tung bừng,”

và rồi cả trại cất cao tiếng hát vang vang trong không gian bao la của khu vực Tân Hiệp, tiếng hát vang lên không trung

“Nghe trên không trung tiếng hát Thiên Thần vang lừng. Đàn hát, xướng ca dư âm vang xa. Đây Chúa Thiên Tỏa giáng sinh vì ta. Người hỡi hãy kíp bước tới đến xem nơi hang Belem ôi Chúa giáng sinh khó khăn thấp hèn. Nửa đêm mừng Chúa giáng sinh ra chốn dương trần. Người đem ơn phước xuống cho muôn dân lầm than. Nơi hang Belem Thiên Thần xướng ca. Thiên Chúa vinh danh chúng nhân an hòa... Tan giá đêm đông ấm thân con người. Nơi hang Belem huy hoàng ánh sao. Thiên Chúa nhân duyên xuống ơn chan hòa.”

Cứ thế chúng tôi không phân biệt lương, giáo, tiếp tục hát và như một chuyển động giây chuyền, phía sau chúng tôi anh em bên K5 ra sân cùng hát, bên K2 rồi K3 và K4 cũng hòa nhập với chúng tôi cất cao lời hát. Bấy giờ thì cả chúng tôi ở 5K trại tù Suối Máu đều tụ họp ngoài sân trại và cùng đồng thanh hát bản thánh ca “Đêm đông lạnh lẽo” để “Vinh danh Thiên Chúa trên trời. Bình An dưới thế cho người thiện tâm.”

Trong đêm Giáng Sinh này, chúng tôi những chiến sĩ VNCH trong lao tù cộng sản ở Trại Suối Máu, Tân Hiệp, đã chuyển đi một thông điệp mang nhiều ý nghĩa: chứng tỏ sức mạnh của sự đoàn kết, tình người, tình chiến hữu và không khiếp nhược trước bạo lực. Chúng tôi say sưa hát để quên hết muộn phiền, để thấp sáng một niềm tin. Nếu Thiên Chúa xuống dương trần để đem ơn phước cho người làm than thì tại sao những anh em chúng tôi chỉ vì biểu lộ đức tin mà bị đối xử thô bạo. Các anh bị bắt ra ngoài trại có thể bị tra tấn, đánh đập bằng đòn thù; các anh sẽ bị nhốt vào connex, những container bằng sắt đem lạnh tê người và ngày nóng cháy da. Và rồi những gì tệ hại nữa sẽ xảy ra...

Có lẽ chưa có một ca đoàn nào có một ban hợp ca vĩ đại như ca đoàn liên K ở trại tù Suối Máu trong đêm Giáng sinh 1978 và đáng được đưa vào sách ghi kỷ lục Guinness. Sương rơi ướt bờ vai, thấm lạnh thật sự. Chúng tôi vẫn hát chỉ một bản duy nhất “*Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời. Chúa sinh ra đời. Nằm trong hang đá nơi máng lừa.*” Những điệp khúc vang lên êm đềm, tha thiết sưởi ấm lòng người xa nhà, xa người thân yêu trong một đêm Chúa giáng sinh trong một tình cảnh vô vọng “*Thiên Chúa vinh danh chúng nhân an hòa... Tan giá đêm đông ấm thân con người.*”

Cứ như thế, thời giờ đã qua nửa đêm về sáng, bất ngờ ngoài trại có tiếng loa:

- Nhà cầm quyền trại yêu cầu các anh em giải tán, ai về nhà nấy. Ba anh em sẽ được trả vào trại.

Chúng tôi ngừng hát. Điều kỳ diệu đã xảy ra. Quả nhiên, cổng trại có ánh đèn pin chiếu, cổng mở và ba anh Rĩnh, Hoàng và Bé bước vô trại. Chúng tôi vô cùng mừng rỡ reo lên trong một thắng lợi ngoạn mục không ngờ. Liên sau đó, chúng tôi giải tán trở về nhà ngục. Anh em ở các K bạn cũng giải tán trong im lặng.

Thắng lợi tốt đẹp có một không hai trong lao tù cộng sản giữa đêm Giáng Sinh năm 1978 là nhờ ở hành động cương quyết, phản ứng linh hoạt tức thì của các anh em trong Ban Hành Động; của toàn thể anh em tù nhân K1, anh em tại các K bạn và đặc biệt nhờ vào nguồn cảm hứng nhạy bén của một anh bạn bắt đầu cất cao lời hát của bản Thánh Ca “Đêm Đông Lạnh Lẽo” để rồi toàn thể anh em hát theo, không chỉ sưởi ấm lòng người tù mà có lẽ còn thấm vô tâm hồn những người cộng sản coi tù .

Thời gian qua mau, mới đó mà đã qua gần 40 mùa Giáng Sinh kể từ đêm Giáng Sinh năm xưa ở trại tù Suối Máu. Mỗi khi mùa Giáng Sinh về, trong tôi ký ức về một đêm Lễ Giáng Sinh trong tù, tràn đầy nhân bản, tình chiến hữu lại toả sáng làm tôi rung động, bồi hồi. Đây có lẽ là cuộc tranh đấu độc nhất trong lịch sử lao tù của cộng sản chỉ bằng đêm hát nhạc thánh ca êm dịu, ôn hòa nhưng đầy hào hùng và đem lại thành công tuyệt đẹp.

.....

Giờ đây dưới trời mưa tuyết đầy băng giá nơi vùng Tây Bắc Hoa Kỳ, trong mùa Giáng Sinh này, tôi xin thấp một nén nhang tưởng niệm đến các bạn đã trở thành “người của cõi vĩnh hằng” như Bạn Nguyễn Bông (bị hạ sát khi trốn trại); Vinh/QC/nhà16; Đỗ Văn Phó/LBPV/ PTT và Bùi Văn Thanh/KQ/nhà17; Phan Lạc Giang Đông/KQ/ nhà 7; Tôn Thất Quỳnh Đào/CB/nhà 16; Nguyễn Văn Bằng/ANQĐ/ nhà 16; Khổng Lân và Tống Viết Thuật/HQ, nhà 16 đã từ trần tại Seattle, Washington.

Đề tặng các bạn ở trại tù Suối Máu, và đặc biệt các bạn lưu lạc bốn phương trời: Huỳnh Lê Phi Hùng/ ANTB/ BTLKQ/nhà 17 (Saigon); Phạm Văn Đức/ANQĐ/nhà16 (Paris) và Nguyễn Văn Phước/ANHQ/nhà17 (Paris); Đặng Ngọc Trung/ANQĐ, Westminster/California; Hoàng Hùng (Hùng tay trái) Westminster California; Đại Đức Tuyên Ủy Đối/BĐQ; Dương Cự/QP ; Họa Sĩ Tuấn Khanh, Nguyễn Văn Bé và Mỹ, Mến, Sơn Voi, Sơn Heo/LBPV/PTT/nhà17; Phan Anh Tuấn/nhà 7; Huỳnh Tấn/CTCT/HQ; Nguyễn Anh Tuấn/CTCT, Huấn/CTCT, Toàn/CTCT; Trần Lợi/F5, Michigan; Võ Văn Sáu/HQ và Minh/ANQĐ/nhà13; Bí/TKLA/nhà15; Sĩ/nhà16 (Thầy Tử Vi); Cường/nhà17 (Thầy Châm Cứu); Hồng/Sở 4ANQĐ; Muôn (Sư Muôn), Vinh, nhà 18; Mùi, Lợi, Nam... quý niên trưởng Vinh/Nha Cải Huấn (Thầy Châm Cứu) và Phái/HQ/nhà14; Dương Cao Sơn/TTĐĐ/nhà15; Long/ nhà 16...

Với niềm tự hào là những người lính chiến đấu cho lý tưởng tự do, anh em chúng ta vẫn luôn ngẩng cao đầu giữ gìn phương châm Danh Dự-Tổ Quốc-Trách Nhiệm của người Chiến Sĩ VNCH, dù thân 'cá chậu chim lồng' trong lao tù nhưng không bao giờ khuất phục trước bạo lực CS. Trong tâm tình đó, sau nhiều năm tháng xa cách, và trong niềm tưởng nhớ không nguôi, thân ái kính chúc các Bạn một Mùa Giáng Sinh An Bình, Đằm Ấm và Hạnh Phúc.

Tacoma-Washington, Mùa Giáng Sinh 2018